

PRENUMERATA.

Rocznie 36 Mk., Kr. 66,
półrocznie 18 Mk., Kr. 33,
kwartalnie 9 Mk., Kr.
16.50, miesięcznie 3 Mk.

ZA GRANICĄ:

Rocznie 48 mk., półrocz-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk., miesięcznie 4 mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Gona za wiersz drobno-
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Depesza Pichona do Paderewskiego.

Le Ministre des affaires étrangères I. J. Paderewski, Président du Conseil Ministre des affaires étrangères Varsovie.

N° 128 J'ai l'honneur de Vous accuser réception du télégramme par lequel vous me faites connaître qu'appelé par le général Pilsudski et d'accord avec le Comité National Polonais Vous avez assumé les fonctions de Président du Conseil et de Ministre des affaires étrangères de la République Polonaise. Je Vous remercie des sentiments que Vous voulez bien m'exprimer à cette occasion.

Convaincu que la naissance d'un Etat Polonais dans ses limites historiques et avec un libre accès à la mer est une des conditions primordiales d'une paix juste et durable, le Gouvernement de la République conformément aux traditions mémoriales de la nation française a favorisé la réalisation de ce grand idéal par tous les moyens en son pouvoir. C'est sur le sol de France que s'est formé la première Armée Polonaise combattante sous le drapeau à l'aigle blanc. C'est en France aussi, que pendant l'occupation de Votre pays par l'ennemi, s'est constitué le Comité National Polonais, première renaissance de l'Etat Polonais, dont les Alliés ont pu apprécier la fidélité et le dévouement. Vous pouvez être assuré, Monsieur le Président du Conseil, que le Gouvernement Français continuera d'accorder son aide et son appui à la Pologne dans la certitude, que le Gouvernement de concorde et d'union, que Vous avez constitué avec tous les partis nationaux orientera la Nation Polonaise vers ses destinées légitimes en entière harmonie avec les Gouvernements Alliés.

S. Pichon.

Panu I. J. Paderewskiemu, Prezydentowi Ministrów, Ministrowi Spraw Zagranicznych w Warszawie:

Mam zaszczyt potwierdzić odbiór telegramu, którym mnie Pan zawiadomił, że na wezwanie generała Pilsudskiego i w porozumieniu z Komitetem narodowym w Paryżu objął Pan urząd Prezydenta Ministrów i Ministra Spraw Zagranicznych.

Dziękuję Panu za uczucia, co do których Pan laskawie mnie przy tej okazji zapewnił. Przekonany o tem, że powstanie Państwa Polskiego w jego historycznych granicach z wolnym dostępem do morza jest jednym z pierwszych warunków sprawiedliwego i trwałego pokoju, Rząd Rzeczypospolitej, zgodnie z nieśmiertelnymi tradycjami narodu francuskiego, popierał urzeczywistnienie tego wielkiego ideału wszelkimi siłami, któremi rozporządzał. Wszak na ziemi francuskiej powstała pierwsza armia polska, walcząca pod znakiem Orła Białego! We Francji również w czasie okupacji kraju Waszego przez nieprzyjaciela powstał Narodowy Komitet Polski, wierność którego i oddanie mogli sprzymierzeńcy wypróbować i ocenić.

Może Pan być pewny, Panie Prezydencie Ministrów, że rząd francuski nadal udzielać będzie Polsce swej pomocy i swego poparcia w tem przeświadczeniu, że Rząd zgody i jedności, który Pan utworzył w porozumieniu ze wszystkimi dzielnicami, pokieruje narodem polskim ku przyszłości mu przynależnej w zupełnej harmonii z rządami państw sprzymierzonych.

S. Pichon.

Odpowiedź prez. Masaryka na depeszę notyfikacyjną I. J. Paderewskiego.

W odpowiedzi na depeszę notyfikacyjną, donoszącą o objęciu przez Pana J. I. Paderewskiego steru rządów i funkcji Ministra Spraw Zagranicznych, prezydent Masaryk nadesłał następujący radjogram:

„Très urgent.

Excellence Paderewski

Ministre des Affaires Etrangères
Varsovie.

Radjotelegram z Pragi—Hrad N° 10419 27/1.19 S.

Ce n'est qu'aujourd'hui que m'est parvenu votre dépêche par laquelle vous avez bien voulu m'annoncer que vous venez d'assumer la direction du ministère des affaires étrangères de l'Etat de Pologne.

Je vous remercie bien sincèrement de vos paroles amicales et je me rejouie de ce que vous gardez souvenir de nos relations d'amitié personnelle. Etant donné le peu de sécurité de communications officielles je tiens à vous faire savoir que j'ai expédié courrier porteur d'un mémoire concernant l'affaire nefaste de Teschen. En outre mon courrier particulier est à votre recherche par suite des nouvelles contradictoires répandues au sujet de votre séjour actuel.

(—) Masaryk.

W przekładzie polskim radjogram powyższy brzmi:

Bardzo nagłe.

Radjogram z Pragi z dnia 27 stycznia 1919 r.

Paderewski, Minister Spraw Zagranicznych,
Warszawa.

Dopiero dzisiaj otrzymałem Pańską depeszę z laskawem zawiadomieniem, że Pan objął kierownictwo Ministerstwa Spraw Zagranicznych w Państwie Polskiem. Dziękuję bardzo szczerze za Pańskie przyjazne słowa i cieszy mnie, że Pan zachowuje wspomnienie naszych stosunków osobistej przyjaźni. Ponieważ oficjalne komunikowanie się nie jest pewne, pragnę zawiadomić Pana, że wysłałem kurjera z memorandumem, dotyczącym niebezpiecznej sprawy cieszyńskiej. Prócz tego wysłałem mojego osobistego kurjera wobec sprzecznych wiadomości, rozszerzanych co do obecnego miejsca Pańskiego pobytu, z poleceniem dotarcia do Pana.

(—) Masaryk.

Polska Agencja Telegraficzna (P. A. T.) zaopatrjuje depeszę powyższą w następujący komentarz:

Z powyższego tekstu wynika przedewszystkiem, że telegram notyfikowany Prezydenta Ministrów do p. Masaryka uległ w drodze przekreśleniu, skoro prezydent Masaryk zwraca się jedynie do Ministra Spraw Zagranicznych, nie potwierdzając otrzymania wiadomości o objęciu przez pana Paderewskiego steru rządów.

Powołanie się prezydenta Masaryka na wątpliwości co do obecnego miejsca pobytu polskiego Prezydenta Ministrów budzi, łagodnie mówiąc, zdziwienie.

Oświadczenie rządu polskiego w sprawie napadu Czechów na Śląsk.

W odpowiedzi na ogłoszone przez Czeskie Biuro Prasowe oświadczenie czeskiego ministra spraw wewnętrznych Svehli w sprawie napadu wojsk czeskich na Śląsk Cieszyński, które złożone zostało na posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego w Pradze w dniu 24 b. m., Rząd Polski oświadcza, co następuje:

Minister czeski Svehla, chcąc usprawiedliwić brutalny napad wojsk czeskich na Śląsk Cieszyński, będący pogwałceniem wszelkich praw międzynarodowych, oświadczył, że przedsięwzięty został on pod wodzą oficerów entente'y, oraz, że nastąpił za aprobatą Rządu Polskiego. Oba powyższe twierdzenia są niezgodne z prawdą. Z wiadomości, nadesłanych przez kap. Rawlingsa, który udał się do Pragi celem wyjaśnienia zajścia, opublikowanych w dzisiejszej prasie porannej przez p. Kimensa, członka misji angielskiej, wynika z dostateczną jasnością bezpodstawność zapewnień o współdziałaniu władz entente'y z akcją rządu czeskiego. Ze swej strony, Rząd Polski jaknajkategoryczniej zaprzecza, jakoby był uprzednio powiadomionym o zamiarach czeskich i miał się na nie godzić. Niesłychane twierdzenie to może mieć jedynie na celu dalsze balamucenie opinii państw Zachodu i dyskredytowanie w ich oczach Polski. To też Rząd z całą stanowczością zastrzeżę się przeciwko rzucaniu podobnych insynuacji. Wreszcie Rząd Polski oświadcza, że, pragnąc załatwienia kwestji spornych w drodze polubownej, wysłał przed 6 tygodniami specjalną delegację do Pragi z projektem zwołania mieszanej komisji polsko-czeskiej, celem uregulowania tych spraw. Propozycja powyższa spotkała się jednak z odmową rządu czeskiego. Oświadczenie więc ministra Svehli o tem, jakoby rząd czeski zaproponował zwołanie takiej komisji, również nie odpowiada prawdzie.

Notę powyższą P. A. T. uzupełnia następującymi wyjaśnieniami:

Minister Svehla, uzasadniając swoje insynuacje, powołuje się na szereg argumentów, które dowiodłyby konieczności okupowania Śląska przez Czechów. I tak minister Svehla twierdził, iż, gdyby Zagłębie pozostawiono nadal w polskich rękach, musiałyby stanąć zakłady Witkowskie, pobawiając pracy osiemdziesiąt kilka tysięcy robotników. Zakłady te ze swoimi kopalniami leżą w rewirze czeskim. Dwie kopalnie w Dąbrowie tegoż Towarzystwa odstawiły w całości swą produkcję również Witkowicom. Produkcja tych dwu kopalni w czasie polskiej administracji nie tylko nie spadła, ale wzrosła o 100 tonn dziennie. Co do zatrzymania ruchu w Witkowicach, charakterystyczną jest interpelacja Nadwornika i tow., wniesiona w dniu 14 b. m. na Zgromadzeniu Narodowym w Pradze, stwierdzająca dosłownie, iż zakłady Witkowskie posiadają tak olbrzymie ilości koksu, że nie wiedzą, gdzie go składować, a jednocześnie w różnych fabrykach ogranicza się produkcję wobec braku opału.

Od dnia rozdzielenia rewiru węglowego między Polskę a Czechy, w polskiej części nie strajkowano ani dnia na żadnej z kopalni, to też produkcja dzienna wszystkich kopalni wzrosła z 500 wagonów na 600.

Eksport poza granice kraju oparto o zasadę kompensacji za artykuły, potrzebne dla kopalni i ludności całego kraju. Wrazie koniecznej potrzeby, urząd górniczy rzekł się kompensacji, to też nie tylko wywóz węgla i koksu dla Wiednia utrzymany został na poprzedniej wysokości, ale ponadto pozyskane Czechom z produkcji grudniowej 35,000 tonn węgla, których Czesi następnie nie zwrócili. W styczniu Wiedeń miał otrzymać 20,000 tonn, wysłano też do dnia 23 stycznia, t. j. do dnia napadu czeskiego, 15,000 tonn.

W części, zarządzanej przez Czechów, strajki były zjawiskiem codziennym, przerzucały się one z jednej kopalni na drugą. W czasie wzięcia rewiru przez czeskiego ministra pracy Stankę strajkujący górnicy wyrzucili z kopalni zarządzającego, i to w obecności ministra. Produkcja czeskiej części rewiru spada też ustawicznie. Zmniejszenie produkcji węgla jest zresztą stałym zjawiskiem w państwie czeskim, np., w rewirze Kladnieskim w ciągu trzech miesięcy niepodległości czeskiej wydobyto o 57,000

wagonów węgla, czyli o 25 proc., mniej, niż w tych samych miesiącach roku poprzedniego. Czeska część rewiru ostrawsko-karwińskiego jest źródłem agitacji bolszewickiej rosyjskiego typu. Przywóz i Morawska Ostrawa zalewają polską część Zagłębia czeskie mi proklamacjami w bolszewickim duchu. Czesi dotąd nie wprowadzili ładu w swej zanarchizowanej części Zagłębia. Umowa tymczasowa polsko-czeska z dnia 5 listopada stanowiła, iż Polacy mają dostarczyć dla ludności rewiru ziemniaków, tłuszczów i bydła, Czesi zaś — mąki, cukru i drobniejszych produktów. Polacy zaopatrzyli wszystkie kopalnie w ziemniaki i tłuszcz do końca lutego, zaległości w dostawach bydła nie było, dostarczyli też soli i nafty dla całego rewiru. Z czeskiej strony dostarczono mąki tylko jedną trzecią część umówionej ilości i to często w stanie, wykluczającym użycie. Rada Narodowa w miarę możności uzupełniła ten brak w obszarze, sobie podległym, zdołała nawet wytworzyć żelazny zapas, stanowiący miesięczną rację mąki dla polskiej części Zagłębia. Cukru przyrządzonego, jako kompensatę za dostawę soli, nafty, cementu, Czesi nie dostarczyli wcale.

Zestawienie powyższych faktów wykazuje jasno nicość argumentów, na których rząd czeski oprócz usiłuje zbrojne wtargnięcie na polski Śląsk. Mowa ministra Svehli jest dalszym ciągiem systematycznej kampanji, prowadzonej przez Czechów przeciw Polsce, którą przedstawić usiłują w fałszywym świetle, jako gniazdo bolszewizmu. Pan Svehla nie cofnął się przecież nawet przed insynuowaniem rządowi polskiemu, iż tenże podzielał poglądy rządu czeskiego, i tem samem dał moralną aprobate okupacji czeskiej.

Rząd Polski poczynił energiczne kroki, by kres położyć fałszywym wieściom, tendencyjnie szerzonym w państwach Koalicji, i wyjaśnić prawdziwy stan rzeczy.

DEKRET

w sprawie odpowiedzialności za niedostarczenie ziemniaków w terminach przepisanych.

Na wniosek Rady Ministrów stanowie, co następuje:

Winni niedostarczenia ziemniaków w terminach wskazanych przez odpowiednie organy Ministerstwa Apropowizacji ulegną w drodze administracyjnej karze więzienia do 6 miesięcy bez zamiany na grzywnę, a oprócz tego karze pieniężnej do wysokości 100.000 Mk.

Wykonanie powyższego powierza się Ministrowi Apropowizacji.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) I. J. Paderewski.

Minister Apropowizacji:

(—) Antoni Minkiewicz.

Dan w Warszawie, dnia 29 stycznia 1919 r.

DEKRET

w przedmiocie sekwestru surowców, półfabrykatów i towarów.

Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami mocen jest drogą rozporządzenia znieść obowiązujące w myśl dekretu z dnia 23 listopada 1918 roku (Dz. Praw Nr. 17, poz. 44), sekwestry poszczególnych surowców, półfabrykatów i towarów, podlegających kompetencji Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Naczelnik Państwa:

(—) J. Piłsudski.

Prezydent Ministrów:

(—) I. J. Paderewski.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Hącia.

Dan w Warszawie, dnia 27 stycznia 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

o zniesieniu sekwestru na przedmioty metalowe.

Art. 1. Na mocy dekretu z dnia 27 stycznia 1919 r. znosi się sekwestr następujących przedmiotów metalowych:

a) Dzwonów.

b) Dachów i rynien miedzianych, urządzeń pionochronnych z miedzi i platyny, a także piszczałek organowych.

c) Wyrobów metalowych: przedmiotów cynowych, balonów miedzianych, przedmiotów z białego metalu (najżyłbr, alpaki, britaniki, „christoffe” i form podobnych stopów), lichtarzy i świeczników, tym podobnych stopów), miedzianych, mosiężnych i brązowych.

d) Wykonanych z miedzi, mosiądzu, brązu, niklu, cyny, cynku, ołowiu i ich stopów, klamek, szyldów i tabliczek firmowych, tablic z nazwami ulic, części metalowych od drzwi, okien, balustrad i t. p., prętów dywanowych na schody, wieszadeł do ubrań, armatur wodociagowych, kurków.

e) Wszelkich naczyń z miedzi, mosiądzu, aluminium (glinu), cyny, niklu w gospodarstwach domowych i publicznych.

Art. 2. Przewóz wyszczególnionych przedmiotów dozwolony jest wyłącznie za pozwoleniami (przepustkami), wydawanymi przez Wydział Surowców Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim”.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Kazimierz Hącia.

Szef Sekcji:

(—) St. Brzeziński.

Warszawa, dnia 29 stycznia 1919 r.

NOMINACJE.

Naczelnik Państwa postanowieniem z dnia 24 stycznia b. r. zamianował p. Stanisława Baranowskiego podprokuratorem przy Sądzie Apelacyjnym;

— postanowieniem z dnia 25 stycznia 1919 r. zamianował p. Stanisława Lewickiego sędzią okręgowym;

— postanowieniem z dnia 27 stycznia b. r. zamianował p. Jana Heuricha Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Sztuki i Kultury;

— Szefami Sekcji w Ministerstwie Zdrowia Publicznego p. p. prof. Szymona Dzierżogowskiego, D-ra Józefa Jaworskiego i D-ra Stanisława Weila;

— postanowieniem z dnia 30 stycznia b. r. zamianował g-ra Karola Birgfelnera i d-ra Adama Kozubowskiego Szefami Sekcji w Ministerstwie Skarbu.

DZIAŁ NIURZĘDOWY.

Z Rady Ministrów.

Na posiedzeniu Rady Ministrów w dniu 29 b. m. zaaprobowano rozporządzenie p. Ministra Skarbu w sprawie energicznego ściągania od ludności zaległych podatków, postanowiono tyfusu planistego, zaakceptowano projekt umowy Urzędu dla zakupu artykułów pierwszej potrzeby z „Bankiem Związku Spółek Zarobkowych” o pożyczkę 15.000.000 mk., — przyjęto projekt dekretu o utworzeniu Głównego Urzędu Likwidacyjnego, uchwalono projekt statutu Banku Rolnego oraz projekt dekretu, upoważniającego Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych do podjęcia parcelacji majątków b. ros. Banku Włościańskiego i do wydzierżawiania dóbr państwowych i donacyjnych małorolnym i bezrobotnym; wreszcie p. Prezydent Ministrów dawał wyjaśnienia o położeniu na Śląsku i o przedsięwziętych w tej sprawie krokach dyplomatycznych.

Z Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wydział Prasowy M. S. W. otrzymał dotychczas sprawozdanie z przebiegu wyborów w następujących okręgach, a mianowicie:

W okręgu 8-ym (powiaty Stupecki, Koniński i Kolski) wybrani zostali:

1. Imilkowski Ignacy, l. 48, rolnik, Nagórna wieś, pow. Kolski. — Polskie Zjednoczenie Ludowe.

2. Ks. Dziennicki Stanisław, l. 33, w Koninie. — Polskie Zjednoczenie Ludowe.

3. Kamieniecki Witold, l. 32, profesor Uniw. Warsz., Warszawa, ul. Krucza 19. — Polskie Zjednoczenie Ludowe.

4. Kubus Władysław, l. 51, rolnik, Czarków, pow. Koniński. — Polskie Stronnictwo Ludowe.

5. Szymczak Wincenty, l. 28, robotnik, Koło. — Polskie Zjednoczenie Ludowe.

6. Tylman Franciszek, l. 34, rolnik, Kapiel. — Polskie Zjednoczenie Ludowe.

7. Mroźewski Leonard, l. 57, nauczyciel ludowy, Natalja, pow. Koniński. — Polskie Zjednoczenie Ludowe.

W okręgu 9-ym (powiaty: Łęczycki, Kutnowski i Gostyński) wybrani zostali:

1. Piotrowski Józef, l. 25, rolnik, Tum, pow. Łęczycki.

2. Wojda Teofil, l. 31, rolnik, Skurcze, gm. Oporów, pow. Kutnowski.

3. Niewinowski Władysław, l. 28, robotnik fabryczny, Czerków, pow. Łęczycki.

4. Kujawa Antoni, l. 45, rolnik, Lubienie, pow. Gostyński. — Zjednoczone Polskie Stronnictwo Ludowe.

5. Staniszkis Witold, l. 38, prof. Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Warszawa, Wielka 3.

6. Kamiński Ignacy, l. 35, robotnik rolny, Łęczycza.

7. Kulakowski Maciej, l. 30, tkacz, Łódź, Władzewska 134. — Polska Partja Socjalistyczna.

W okręgu 10-ym (powiaty: Kaliski i Turecki) wybrani zostali:

1. Walisiak Józef, l. 32, rolnik, Dominikowice, gm. Niewież, pow. Turecki. — Narodowa grupa.

2. Krzysztoforski Józef, l. 31, rolnik, Milaczew, gm. Skarzyn, p. Turecki. — Polskie Zjednoczenie Ludowe.

3. Mystkowski Kazimierz, l. 45, robotnik, Kalisz. — Grupa Narodowa.

4. Radziszewski Henryk, l. 45, prof. Uniw. Lubelskiego, Warszawa, Bracka 18. — Grupa Narodowa.

5. Ks. Bliżński Wacław, l. 48, Warszawa. — Polskie Zjednoczenie Ludowe.

6. Piechota Szczepan, l. 48, rolnik, Saczyn, gm. Godziszew, pow. Kaliski. — Grupa Narodowa.

W okręgu XIII-ym (powiaty: Łódzki, Łaski i Brzeziński) wybrani zostali:

1. Kwiatkowski Władysław, l. 28, rolnik, Modlica, gm. Gospodarz, p. Łódzki. — Grupa Narodowa.

2. Srótka Roman, l. 30, rolnik, Bachorzyna, gm. Buczek, p. Łaski. — Grupa Narodowa.

3. Piotrowski Antoni, l. 41, rolnik, Mączew, gm. Galkówek, p. Brzeziński. — Grupa Narodowa.

4. Lewy Stanisław, l. 35, rolnik, Jastrzębia Dolna, gm. Nakielnica, pow. Łódzki. — Chłopski Narodowy Kom. N. Z. R.

5. Tomczak Mieczysław, l. 31, tkacz, Pabjanice, Tylna 6. — Chłopski Narod. Kom. N. Z. R.

6. Stępień Kazimierz, l. 36, rolnik, Kwiatkowie, gm. Bodzierady, pow. Łaski. — Chłopski Narod. Kom. N. Z. R.

7. Fichna Bolesław, l. 28, prawnik, Łódź, Szkoła na 34. — Chłopski Narod. Kom. N. Z. R.

8. Stolarski Błażej, l. 39, rolnik, Sługocice, gm. Będków, p. Brzeziński. — Chłopski Narod. Kom. N. Z. R.

9. Szczerkowski Antoni, l. 27, tkacz, Pabjanice, Fabryczna 34. — Polska Partja Socjalistyczna.

10. Wolff Ludwik, l. 60, nauczyciel, Pabjanice. — Niemieckie Stronnictwo Ludowe.

W okręgu 17-ym (powiaty: Radzyński, Mińsko-Mazowiecki i prawy brzeg Warszawskiego) zostali wybrani:

1. Buczny Franciszek, l. —, rolnik, Łąsk, gm. Jabłonna.

2. Wróblewski Julian, l. 32, kupiec, Warszawa, Chłodna 22.

3. Kielak Stanisław, l. 34, rolnik, Chrząsne, gm. Tłuszcz. — Polskie Stronnictwo Ludowe.

4. Łabęda Julian, l. 26, robotnik, Nowy Dwór.

5. Ks. Sobolewski Kazimierz, l. 54, dziekan w Mińsku Mazowieckim.

6. Bochenek Szczepan, l. 52, rolnik, Kuligów, gm. Zagódz.

7. Anusz Antoni, l. 34, referent Ministerstwa Handl. i Przem., Warszawa, Wspólna 60. — Polskie Stronnictwo Ludowe.

W okręgu 18-ym (powiaty: Siedlecki, Węgrowoński i Sokołowski) wybrani zostali:

1. Ks. Teodorowicz Józef, l. 54, arcybiskup, Łwów. — gr. Narod. p. h.: „Bóg i Ojczyzna”.

2. Skup Władysław, l. 37, nauczyciel, Siedlce. — gr. Narod. p. h.: „Bóg i Ojczyzna”.

3. Szymborski Julian, l. 36, rolnik, Żanocin, gm. Kudelczyn. — gr. Narod. p. h.: „Bóg i Ojczyzna“.
4. Paczuski Edward, l. 40, rolnik i rzemieślnik, Poszewka, gm. Miedzna. — gr. Narod. p. h.: „Bóg i Ojczyzna“.
5. Ciekot Szczepan, l. 34, rolnik, Leśniczówka, gm. Czuryły. — Polskie Stronnictwo Ludowe.
- W okręgu 19-y (powiaty: Garwoliński i Łukowski) wybrani zostali:
1. Winiarczyk Feliks, l. 51, rolnik, Trzebieszów, pow. Łukowski. — Polskie Stronnictwo Ludowe.
  2. Kurach Walery, l. 50, rolnik, Sulbiny Dolne, gm. Górzno. — Polskie Stronnictwo Ludowe.
  3. Osiecki Stanisław, l. 45, inżynier, Warszawa. — Polskie Stronnictwo Ludowe.
  4. Górski Walerjan, l. 38, rolnik, Szczyły Górsne, gm. Łuków. — Bezpartyjny-malorolny.
  5. Opala Władysław, l. 26, nauczyciel, Zelechów. — Bezpartyjny-malorolny.
  6. Chaniewski Stanisław, l. 60, profesor, Rowy, gm. Górzno. — Grupa Narodowa.
- W okręgu 21-y (powiaty: Chelmski, Hrubieszowski i Tomaszowski) wybrani zostali:
1. Kramarczuk Adam, l. 52, rolnik, Szantor, p. Tomaszowski. — Polskie Stronnictwo Ludowe.
  2. Dębski Jan, l. 29, dyrektor Seminarjum, Chelm. — Polskie Stronnictwo Ludowe.
  3. Kruczyński Michał, l. 33, rolnik, Olchówice, pow. Chelmski. — Bezpartyjny-narodowy.
  4. Walczuk Józef, l. 40, rolnik, Żalin, p. Chelmski. — Polskie Stronnictwo Ludowe.
  5. Gajewski Michał, l. 22, rolnik, Podhorce, p. Tomaszowski. — Polskie Stronnictwo Ludowe.
  6. Swatowski Antoni, l. 34, rolnik, Bokinia, pow. Hrubieszowski. — Bezpartyjny-narodowy.
  7. Rozenfeld Maks, l. 34, adwokat, Drohobycz, w Galicji. — Soc.-Dem. Robot. Part. „Poale Sion“.
- W okręgu 24-y (powiaty: Sandomierski, Opatowski i Iłżecki) wybrani zostali:
1. Kwiecień Franciszek, l. 28, rolnik, Brzostowa, gm. Ćmielów. — Polskie Stronnictwo Ludowe.
  2. Duro Jan, l. 31, instruktor P. S. L. Barłogi, gm. Kurów, pow. Puławski. — Polskie Stronnictwo Ludowe.
  3. Smoła Jan, l. 27, rolnik literat, Winiary, gm. Dwikozy, pow. Sandomierski. — Polskie Stronnictwo Ludowe.
  4. Bujak Antoni, l. 27, rolnik, Winiarki, gm. Dwikozy, pow. Dwikozy. — Polskie Stronnictwo Ludowe.
  5. Kwasek Józef, l. 40, rolnik, Bogorja, gm. Samborzec, pow. Sandomierski. — Narod. Stron. Dem.
  6. Cieśla Adam, l. 35, rolnik, Sięno, pow. Iłżecki. — Narod. Stron. Demokr.
  7. Kucharczak Michał, l. 42, rolnik, Gojców, gm. Opatów, pow. Opatowski. — Narod. Stron. Demokr.
  8. Loeffler Franciszek, l. 44, urzędnik, Kielce. — Polska Partja Socjalistyczna.
- W okręgu 26-y (powiaty: Kielecki, Włoszczowski i Jędrzejowski) wybrani zostali:
1. Waleron Andrzej, l. 36, rolnik, Súdół, gm. Przęsław, pow. Jędrzejowski. — Polskie Stron. Ludowe.
  2. Równicki Walenty, l. 38, rolnik, Brynica Mokra, gm. Nagłowice. — Grupa Narodowa.
  3. Ledwoch Jan, l. 28, rolnik, Irządze, pow. Włoszczowski. — Polskie Stron. Ludowe.
  4. Tutaj Dominik, l. 35, rolnik, Domaszowice, gm. Dąbrowa. — Grupa Narodowa.
  5. Piwko Piotr, l. 45, rolnik i leśnik, Dyminy, pow. Kielecki. — Polskie Stron. Ludowe.
  6. Seyda Zygmunt, l. 42, sędzia, Lublin. — Grupa Narodowa.
  7. Mróz Wincenty, l. 55, rolnik, Mierzawa, gm. Wodzisław, pow. Jędrzejowski. — Polskie Stron. Ludowe.
  8. Festerkiewicz Franciszek, l. 38, pracownik handlowy, Kielce. — Grupa Narodowa.
- W okręgu 29-y (powiaty: Będziński i Dąbrowski) wybrani zostali:
1. Arciszewski Tomasz, l. 42, b. Minister, Warszawa. — Polska Partja Socjalistyczna.
  2. Gęborek Władysław, l. 33, burmistrz, kopal. Klimontów. — Polska Partja Socjalistyczna.
  3. Purzak Kazimierz, l. 35, prawnik, Warszawa, Wareska 7. — Polska Partja Socjalistyczna.
  4. Łakota Jan, l. 37, rolnik, Blanowice, gm. Krosno, gm. Łakota.
  5. Krzętel Ignacy, l. 56, rolnik, Zagórze.

6. Weinzieher Salomon, l. 43, lekarz, Będzin, ul. Kollataja 31. — Żydow. narod. kom.
  7. Falkowski Stefan, l. 39, lekarz, Sosnowiec, Warszawska 6. — Zjednoczenie Narodowe.
  8. Idziak Wojciech, l. 36, górnik, kopal. „Wiktoria“ w Sosnowcu. — Zjednoczenie Narodowe.
  9. Pietrzyk Józef, l. 30, kierownik Związków Zawodowych, Sosnowiec, ul. Marjańska 1.
- W okręgu 30-y (powiaty: Częstochowski i Radomski) wybrani zostali:
1. Szyszkowski Jan, l. 38, rolnik, Dobryszyn. — Narodowy Kom. Robot. Włośc.
  2. Piekarski Antoni, l. 33, robotnik, Częstochowa. — Narodowy Kom. Robot. Włośc.
  3. Brodziak Jan, l. 51, rolnik, Kaley, gm. Grabówka. — Narodowy Kom. Robot. Włośc.
  4. Ks. Sędzimir Zygmunt, l. 37, Kamienica Polska. — Narodowy Kom. Robot. Włośc.
  5. Suligowski Adolf, l. 60, adwokat przys. Warszawa. — Narodowy Kom. Robot. Włośc.
  6. Zagórski Józef, l. 43, majster fabryczny, Częstochowa. — Narod. Kom. Robot. Włośc.
  7. Moczyłowska Marja, l. 31, instruktorka ochron rad opiekuńczych, Częstochowa. — Narod. Kom. Robot. Włośc.
  8. Cianciara Jan, l. 36, rolnik, Kamienica Polska, pow. Częstochowski. — Polskie Stron. Ludowe.
  9. Rudziński Eustachy, l. 33, inspektor szkolny w Radomsku. — Polskie Stronnictwo Ludowe.
- W okręgu 32-y (powiaty: Radomski i Kozienski) wybrani zostali:
1. Mazur Franciszek, l. 47, rolnik, Maków, pow. Radomski. — Blok narodowy.
  2. Strzembalski Władysław, l. 30, pracownik biubra fabr. Radom. — Blok narodowy.
  3. Sołtyk Stefan, l. 41, nauczyciel, Radom. — Blok narodowy.
  4. Ks. Sykulski Kazimierz, l. 36, proboszcz Policzna, pow. Kozienski. — Blok narodowy.
  5. Janeczek Michał, l. 46, rolnik, Słowiaki, pow. Kozienski. — Blok narodowy.
  6. Gumowski Stanisław, l. 45, rolnik, Podgajek, pow. Radomski. — Blok narodowy.
  7. Makuch Julian, l. 32, rolnik, Opatkowiec, pow. Kozienski. — Stron. Niez. Nar. i Polskie Stron. Ludowe.

Z Ministerstwa Aprowizacji.

Wydział Prasowy Ministerstwa Aprowizacji komunikuje:

Z polecenia Komisarza Ministerstwa Aprowizacji przy Magistracie m. st. Warszawy, p. S. Nowickiego, skonfiskowano 10 wagonów węgla, które były przewiezione na skład do firmy Jakob Cederbaum.

Sledztwo w tej sprawie Ministerstwo Aprowizacji powierzyło Urzędowi Walki z Lichwą przy Ministerstwie.

O PŁACE NAUCZYCIELI.

W związku z zawieszeniem zajęć przez nauczycieli publicznych szkół powszechnych st. m. Warszawy ukazały się w prasie notatki, informujące o gół o wynagrodzeniu nauczycieli. Ponieważ notatki te bądź z powodu niedokładnych informacji, bądź też poprostu omyłek zecerskich błędnie informują czytelników, zamieszczamy urzędowe dane:

Od dnia 1 grudnia 1918 roku wykwalifikowany nauczyciel szkół powszechnych w Warszawie pobiera wynagrodzenie miesięczne, składające się z etatu zasadniczego 600 mk. i dodatku okresowego za każde trzylecie po 25 mk., przy czym okresów branych w rachubę jest 9; wobec tego wynagrodzenie nauczyciela waha się:

od 600 do 825 mk. miesięcznie, zależnie od liczby lat pracy.

Nauczyciele niewykwalifikowani pobierają 575 mk. miesięcznie.

Kronika polityczno-społeczna.

Z Rady miejskiej. Wczorajsze posiedzenie plenarne Rady miejskiej zgał prezes I. Baliński, wzywając Radę do uczczenia pamięci Kilińskiego z okazji 100-nej rocznicy zgonu tego bohatera narodowego, oraz dla upamiętnienia rocznicy — o uchwalenie wniosku, aby ulicy Wąskiej nadać nazwę „ulicy Kilińskiego“. Wniosek ten przyjęło jednomyślnie wśród okrzyków: „Cześć!“.

R. Czarnecki zgłasza wniosek nagły, zgłoszony jeszcze przed wybuchem strajku a dotyczący strajku nauczycieli szkół powszechnych i nawołujący Magistrat do natychmiastowego rozważenia powyższej sprawy i zaspokojenia żądań nauczycielstwa.

Burmistrz Zawadzki wyjaśnia istotę nieporozumienia, które powstało na tle przejęcia przez Ministerstwo Oświecenia bezpośredniego zarządu nad szkołami i nauczycielstwem, na mocy dekretu grudniowego. Ponieważ przez to samo nauczyciele szkół powszechnych przestali być pracownikami miejskimi, Magistrat miał wątpliwość, czy uzyskane następnie przez pracowników miejskich podwyżki płacy dotyczą i nauczycieli szkół miejskich, jako też funkcjonariuszów państwowych. Rozważając tę sprawę, Magistrat postanowił wypłacić za stycznię pensję nauczycielom według norm zwiększonych, zastrzegając się jednak, iż nadwyżki traktuje, jako jednorazową zapomogę wojenną. Jednocześnie Magistrat postanowił zwrócić się o wyjaśnienie do Ministerstwa, które zamierza wziąć udział w wydatkach miasta na szkoły powszechne.

R. Libicki ubolewa, że nauczyciele, nie pomni na to, iż działalność ich rozwija się w mieście analfabetów i że wszelkie zarługi w społeczeństwie naszym obserwowane są uważnie i służą następnie do stwierdzenia przez wrogów nieudolności naszej do samorządu, jednak, nie wyzyskawszy uprzednio dróg porozumienia, ogłosili strajk i skazali przez to najbardziej szkodliwie Warszawę na przerwie w nauce. Omawiając narady Komitetu Okręgowego szkolnego z przedstawicielami nauczycielstwa, r. Libicki dzieli się wrażeniem, że zarząd powstał wskutek nieporozumienia. Radny Libicki składa wniosek następujący: „Uważając, że główne żądania nauczycielstwa są zatłwione zarówno przez art. 24 dekretu, regulującego placę nauczycielską, jak i przez wyjaśnienie państwowej władzy szkolnej, Rada miejska wzywa Magistrat do bezwzględnego rozważenia sprawy dodatków okresowych i sposobu obliczania wynagrodzenia, ustalonego przez specjalną komisję, wybraną przez Radę miejską dnia 5 grudnia.

Jednocześnie Rada miejska wzywa nauczycielstwo do natychmiastowego rozpoczęcia nauki w szkołach miejskich“.

Naczelnik miejskiego wydziału szkolnego, inż. Kossuth, wyjaśnia powody opóźnienia wypłaty pensji, co wynika wskutek sporządzenia nowych list płacy, wobec podwyższenia zarobków.

W dalszej dyskusji biorą udział jeszcze głos radni: Lypcewicz, Stypiński, Sieroszewski, komisarz rządowy i inni, po czym przed głosowanie Rada uchwała wniosek r. Libickiego, odrzuca zaś wniosek r. Lypcewicza.

Posiedzenie zakończyło się odczytaniem wniosku nagłego ks. Szkopowskiego i in., żądającego od Magistratu, aby w imię zdrowia moralnego roztoczył opiekę nad programami kabaretów i kinematografów i dążył do wyeliminowania cennych elementów, szerszą rozpustę, z granic miasta, oraz przenieść lokale rozpusty do dzielnic niezaludnionych, co przyczyni się również do oswobodzenia mieszkań w śródmieściu.

Nikt nie poparł nagłości wniosku tego i posiedzenie zamknięto.

POLSKA,

posiadająca pieniądze

Da sobie radę z wrogami!

PODPISUJMY WIĘC

Polską

Pożyczkę

Państwową!

Związek pracowników miejskich m. st. Warszawy. Komunikują nam: Wybrany na ostatnim zebraniu walnym Zarząd związku ukonstytuował się, jak następuje: na prezesa powołano p. Br. Jungiera, na wicepreza p. Fr. Herbsta, na sekretarza p. Wł. Popielewskiego, na skarbnika p. K. Pijanowskiego.

Ustawę związku złożono w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, z prośbą o wpisanie do rejestru związków i stowarzyszeń. Związek nasz przystąpi niebawem do opracowania statutu ogólnego Związku pracowników miejskich na całą Polskę z centralą w Warszawie i w tym celu powołano komisję z pp. K. Kobylńskiego i A. Strzeleckiego. Rada prawny Magistratu, p. Wł. Kasprzycki, oraz członek sądu koleżeńkiego, adw. przys. W. Chyrosz, wyraził gotowość udzielenia członkom związku porad prawnych zupełnie bezinteresownie.

W myśl ustawy zawiązały się dotychczas: Koło pracowników szpitali miejskich, Koło pracowników wydziału VIII; to ostatnie zaznaczyło się na wstępie swojej działalności złożeniem ofiary 242 mk. na obronę kresów Rzplitej Polskiej i wzniesieniem potrącań pół procent od pobieranej pensji na tenże cel. W opracowaniu jest regulamin dla Koła pracy społecznej, mającego za

zadanie urządzanie kursów, odczytów, pogadek w sprawach zawodowych i t. d. Inne wydziały przystąpiły również do zorganizowania u siebie kół specjalnych. Delegacji tych kół stanowić będą organ doradczy przy kierowaniu sprawami związku.

Związek do ważniejszych a pilnych spraw zalicza kwestję ustalania pragmatyki służbowej pracowników miejskich.

Ponieważ Magistrat rozpoczął pracę w tym kierunku, Związek nie wątpi, że do współdziałania w opracowaniu tej tak ważnej sprawy powołani będą również przedstawiciele związku pracowników miejskich.

Kontrola akcyzowa. Otrzymujemy zawiadomienie następujące: „Celem wykonywania kontroli akcyzowej nad przedsiębiorstwami przemysłowymi i handlowymi, podległymi, na mocy obowiązujących obecnie przepisów, takiej kontroli, dla obsługi m. st. Warszawy oraz przedmieść, zorganizowano podwładną zarządowi skarbowemu na okrąg m. st. Warszawy straż skarbową, pozostającą pod bezpośrednim kierownictwem trzech kontrolerów pp.: Bliźnińskiego, Babczyńskiego i Brodowskiego. Terytorjum Warszawy oraz najbliższych przedmieść pomiędzy wymienionych kontrolerów podzielono na 3 rejony w następujący sposób: pierwszy brzeg Wisły, t. j. Nowa Praga, przedmieście Praga oraz przylegające do niej miejscowości, jako to: Kamionek, Wilcza Wypsa i Saska Kępa — stanowi okrąg III (p. Brodowskiego) z dwoma posterunkami straży skarbowej, z których jeden znajduje się na Pradze przy ul. Żabkowskiej Nr. 27 — 31 (rządowy skład spirytusu), drugi zaś na Brudnie. Kancelaria p. Brodowskiego mieści się na Pradze przy ul. Moskiewskiej Nr. 50.

Terytorjum Warszawy i przedmieść na lewym brzegu Wisły podzielono przez linię ulic: Wolskiej, Chłodnej, Elektrańskiej, placu Bankowego, Senatorskiej, placu Zamkowego oraz Zjazdu aż do mostu Kierbedzia na 2 części, z których północną część oraz północną stronę wskazanych ulic powierzono pieczy p. Bliźnińskiego (okrąg I), południową zaś część tegoż terytorjum oraz południową stronę wspomnianych ulic stanowią okrąg II (p. Babczyńskiego). Posterunki straży skarbowej oraz kancelaria kontrolerów tej straży w brębie wzmiankowanego terytorjum są rozmieszczone w następujący sposób: posterunek straży skarbowej I okręgu mieści się przy ul. Długiej Nr. 19 m. 2, kancelaria kontrolera tego okręgu (p. Bliźnińskiego) przy ul. Polnej Nr. 75 m. 10. Posterunek straży II okręgu ma swą siedzibę przy ul. Ludnej Nr. 9, kancelaria kontrolera tego okręgu (p. Babczyńskiego) znajduje się przy ul. Brackiej Nr. 10 m. 4.

Komisja rządząca dla Galicji. We Lwowie odbyło się wtorek wieczorem ukonstytuowanie Komisji Rządzącej dla Galicji, Śląska, Spizu i Orawy. Skład Komisji Rządzącej ustanowiono według klucza partyjnego, jak następuje: Polskie stronnictwo ludowe—Witos, Lasocki, Kędzior, Długosz, Stefczyk, Mikołajewski, Tejmajer, Bardel, Zachara, Bryl, Grzędziński, Maślanka. P. P. S.—Diamand, Marek, Bobrowski, Hausner, Liebermann, Klemensiewicz, Obierek, Kuryłowicz, Szczyrek. Narodowa demokracja—Kucharski, Oziębły, Pruchnicki, Ptas, Rymar, Schmidt, Skarbek, Stahl, Starzewski. Polska demokracja—Chlamtacz, Federowicz, Rychlik, Stesłowicz, Tertel, Zieleniewski. Zjednoczenie—Dubanowicz, Głazewski, Surzycki, Konserwatyści—Baworowski, Goetz, Stępczowski. Polskie stronnictwo postępowe—Laskowski, Sliwiński. Stronnictwo katolicko-narodowe—Matakievicz, Thullie. Śląsk—London i Reger. Przedstawiciele poszczególnych stronnictw zastrzegli sobie ewentualne zmiany w składzie swojego przedstawicielstwa. Na komisarza rządowego, który ma przewodniczyć w Komisji Rządzącej, uchwalono zaproponować Rządowi Warszawskiemu byłego ministra Galleckiego. Zastępcami komisarza będą wybrani przez 4 największe stronnictwa członkowie komisji, mianowicie z ramienia Polskiego stronnictwa ludowego—Witos, Narodowej demokracji—Skarbek, z Polskiej demokracji—Stesłowicz. P. P. S. zastrzegła sobie późniejsze zgłoszenie swego przedstawiciela. Aż do przyjazdu Galleckiego urzędować będzie, jako przewodniczący w Komisji, Stesłowicz. Następnie przeprowadzono rozdzielnie poszczególnych wydziałów według klucza stronnictw, ustanowionego już poprzednio w Krakowie. Na czele wydziału administracyjnego stanął Lasocki, zastępstwo obejmuje Skarbek; roboty publiczne—Kędzior, zastępca Głazewski; skarbowo—Stępczowski, zastępca Pruchnicki; sprawy oświaty—Dubanowicz, zastępca wyznaczy demokracja polska; zdrowie—Mikołajewski, zastępca wyznaczy soc.-demokracja; opieka społeczna—Obierek, zastępca Stefczyk, Hausner i Bryl; poczty i telegrafy—Laskownicki, zastępca Szczyrek. Powyższe wydziały urzędują we Lwowie. Wydziały, urzędujące w Krakowie, są następujące: rolnictwo—Bardel, zastępca Matakievicz; promozycja—Kucharski, zastępca Grzędziński; kolej—Starzewski, zastępca wyznaczy socjalna demokracja; sprawiedliwość—Ptas, zastępca Zachara; górnictwo—Diamand, zastępca wyznaczy narodowa demokracja; kultura i sztuka—Tejmajer. Komisja Rządząca obejmuje urzędowanie z dniem dzisiejszym, przyczem równocześnie rozwiązują się Polska Komisja Likwidacyjna w Krakowie i tymczasowy Komitet Rządzący we Lwowie. Siedziba Komisji jest w Lwów. O zatwierdzenie regulaminu urzędowania Komisji uchwalono odnieść się do Rządu Warszawskiego z wnioskiem o powołanie do Komisji Rządzącej przedstawiciela Spizu i Orawy.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 30 stycznia (PAT). — Wołyń. Na Wołyń drobne potyczki oddziałów wywiadowczych na wschód od Włodzimierza Wołyńskiego.

Galicja zachodnia: Grupa generała Romera: Wojsko nasze walczy na wschód od Bełżca. W walkach pod Stajami i Bełżcem okrył się chwałą pierwszy batalion strzelców podhalańskich.

Grupa generała Rozwadowskiego: Sytuacja bez zmiany.

Śląsk Cieszyński: Dnia 29 b. m. ostrzeliwała skutecznie nasza artylerja gromadzącą się piechotę czeską na górze Chełm. Na linii Prochnik, Rudno, Baumgarten utarczki oddziałów wywiadowczych. Do Ustronia wkroczyły czeskie patrole. Dn. 30 b. m. rano ponowił nieprzyjaciel na całej linii atak.

Szef sztabu generalnego,
Szeptycki,
general dywizji.

Walki w W. Ks. Poznańskim.

Poznań, 30 stycznia (PAT). — Front północny: Nieprzyjaciel zaatakował znaczniejszymi siłami na południe i na zachód od Nakła. Walki jeszcze w toku. Na północ-wschód od Ładyszyna utarczki patroli wzdłuż Noteci. Od Szogulca aż do Roska spokój.

Front zachodni: Spokój.

Front południowy: Ożywiona działalność artylerji niemieckiej na wschód od Leszna. Zresztą sytuacja bez zmiany.

Czesi zajęli Śląsk na własną odpowiedzialność.

Kraków, 30-go stycznia 1919 r. — Biuro czesko-słowackie donosi, że Czesi zajęli Śląsk na własną odpowiedzialność, aby, jak twierdzą, zaprowadzić tam porządek. Otóż, jak ten porządek wygląda, stwierdzają fakty: Żołnierze czescy plądrują sklepy, terorem niesłychanym starają się przelamać opór ludności polskiej. Zawieszono pisma polskie, jak: „Dziennik Cieszyński”, „Gwiazdka Cieszyńska” i inne. Stosunki żywnościowe pogorszyły się bardzo, niczego dostać nie można. Robotnicy w Trzcincu oświadczyli, że dopóki jeden Czech będzie w Trzcincu, pracować nie będą. W Zagłębiu mała część górników, zmuszona niewydawaniem żywności, przystąpiła do pracy.

O niemieckie kolonje.

Haga, 31 stycznia (PAT). — Z Paryża donoszą: Najwyższa rada obradowała nad losem niemieckich kolonji. Między Francją a Anglią stanęła zgoda co do tego, że kolonje nie powinny być zwrócone Niemcom, a to dlatego, żeby Niemcy nie mogli stworzyć sobie podstawy dla ludzi podwójnych. Opinia Ameryki nie jest jeszcze znana, ale, jeżeli opinie delegacji francuskiej i angielskiej poprą inne delegacje, to Francja zgłosi pretensję do Kamerunu, zaś Belgja do tych obszarów, które belgijska wojska zdobyły, mianowicie: do Taboru, do obszaru na zachód od Wiktorja Hyansa i do części na zachodnim brzegu Kongo. Ponieważ ten ostatni obszar należy do Portugalji, Portugalja zażąda odszkodowania.

Amerykański Czerwony Krzyż dla Polski.

Amsterdam, 31 stycznia (PAT). — Jeden z tu tejszych dzienników donosi z Waszyngtonu, że amerykański Czerwony Krzyż zapowiedział, iż jak najrychlej wyśle do Polski misję pomocniczą z 12 lekarzy i 8 sióstr miłosierdzia. Prócz tego lekarstwa i ubrania.

Przeciw udziałowi w zjeździe.

Paryż, 31 stycznia (PAT). — Były minister spraw zagranicznych, Sazonow, i były prezydent ministrów, książę Lwow, oświadczyli się przeciwko udziałowi w Zjeździe z rosyjskimi przedstawicielami na wyspie Prince.

Lista strat od 31 do 101 1919 roku.

Malicki Jan, l. r.; Mrówka Michał, l. r.; Niedzialek Stan., l. r.; Nowak Walenty, l. r.; Nestarowski Adam, zag.; Namyłowicz Bronisław, l. r.; Nowowiejski Teofil, l. p. p., l. r.; Neugot Arnold, zmarł; Niewiadomska Prus Janina, zmarła; Niczyj Kazimierz, c. r.; Nowak Stefan, l. r.; Nowlacyl Mieczysław, l. r.; Nerek Bolesław, c. r.; Orłowski Józef, zmarł; Olesński Wacław, c. r.; Orłowski Romuald, c. r.; Orzech Władysław, l. r.; Oszczerpański Feliks, l. r.; Oszczerpański Michał, 24 p. p., l. r.; Ostrowski Franciszek, l. p. p., l. r.; Obrzud Kazimierz, c. r.; Ostrowski Tadeusz, l. r.; Olchowski Antoni, l. r.; Poludnik Stan., l. p. p., l. r.; Ptaszyński Władysław, l. r.; Pawlikowski Julian, l. r.; Piwko Marjan, l. r.; Pieczatka Roman, l. r.; Pafjan Jan, l. r.; Pieczyński Stefan, l. r.; Pasławski Jan, l. p. p., l. r.; Pawłowski Jan, l. p. p., l. r.; Pin Jan, 24 p. p., l. r.; Pietrzyka Adam, zmarł; Postam

Stan., 5 p. p., zmarł; Pobudkowski Bolesław, c. r.; Piotrowski Jgn., 24 p. p., zmarł; Pociąg 10 p. p., zmarł; Polnikiewicz Henryk, l. p. p., l. r.; Piguleczka Rudolf, c. r.; Pigowski Jan, zmarł; Pawlak Józef, l. r.; Polak Ant., l. r.; Polański Jan, 4 p. p., l. r.; Pskoń Karol, l. r.; Popiatowski Józef, c. r.; Polej Adolf, zmarł; Pilek Jakób, l. r.; Putrzykowski Józef, zmarł; Pośpiech Franc., c. r.; Pieczonka Roman, l. r.; Popławski Józef, c. r.; Pieczatka Jan, l. r.; Rozpendek Stefan, l. r.; Rachunek Mieczysław, l. r.; Radosiński Jerzy, zmarł; Ragus Czesław, l. r.; Rzęzowski Marcin, l. r.; Rostnicki Roman, l. r.; Rugiolo Franciszek, l. r.; Rogalski Stan., l. r.; Hak Jan, l. r.; Rychlicki Stan., l. r.; Radomski Julian, l. r.; Salama Józef, 5 p. p., l. r.; Szczepień Adam, zmarł; Sawicki Wład., c. r.; Skowron Wojciech, l. r.; Szczęk Józef, c. r.; Socha Józef, l. p. p., c. r.; Sempioł Jan, l. r.; Sikora Stefan, l. r.; Siwulec Wład., c. r.; Stawinski Józef, l. r.; Słowik Zygmunt, zmarł; Sokół Alfons, zmarł; Słowiński Wład., l. p. p., zmarł; Strzykowski Józef, l. p. p., l. r.; Steinauf Abraham, l. p. p., l. r.; Serafin Józef, l. r.; Stasiński Franc., 24 p. p., l. r.; Sliktowski Wacław, c. r.; Sierota Aleksander, l. r.; Slezak Jan, l. r.; Stokłosa Franc., l. r.; Słitelnicki Edward, l. r.; Strzykowski Aleksander, l. r.; Skrzypek Jan, l. r.; Szelatycki Marjan, l. p. p., l. r.; Saganowski Stefan, l. r.; Sziemak Jan, l. r.; Swiader Józef, l. r.; Sobocifski August, l. r.; Szerucki Wład., l. r.; Szwedziński Jan, l. r.; Sokolski Józef, l. r.; Schiber Wilhelm, 4 p. p., l. r.; Szajna Jan, l. baon etap., zmarł.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Opowieści Hoffmana”, jutro „Eugeniusz Onegin”.
Teatr Romantyczny. Dziś „Szpieg”, jutro „Mazepa”.
Teatr Polski. Dziś „Szopka staropolska”, jutro Fredry „Zemsta”.
Teatr Letni. Dziś i jutro „Nie śmiej”.
Teatr Nowości. Dziś „Manewry jesienne”, jutro „Ewa”.
Teatr Praski. Dziś „Stare miasto”, jutro „Kiliński”.
Teatr Powsteczny. Dziś i jutro „Tamten” Zapołskiej.
Teatr im. Staszica. Dziś „Obrona Lwowa”.

DYREKCJA

Towarzystwa Kredytowego miasta Warszawy.

Termin wypłaty pożyczek Towarzystwa odnowionej z umorzenia w sumie rubli 6600 w 4% % listach zastawnych serji VIII oraz dodatkowej z prześzacowania w sumie rubli 14.000 w 5% listach zastawnych serji VII, przyznanych decyzją Dyrekcji z dnia 12 grudnia 1918 roku za Nr. 16.633 na nieruchomość w m. Warszawie przy ulicy Kruczej pod Nr. 1622 A położoną, wyznaczony został na dzień 8 marca roku 1919 przed Bronisławem Okolowiczem Notariuszem w Kancelarii tegoż przy ulicy Kapułyńskiej pod Nr. 493 w Warszawie.

Dyrekcja wzywa niniejszym Jadwigę-Teklę 2-let imion Gorlińską i Stanisława Gorlińskiego, których zamieszkanie prawne wskazane jest w majątku Zakrzyszczyna, Ostrowskiego powiatu, Wołyńskiej guberni, z tytułu praw ich w wykazie hipotecznym nieruchomości Nr. 1622 A w Warszawie objawionych, aby stawili się do aktu wypłaty rzeczonych pożyczek w miejscu i terminie wyżej wymienionym w przeciwnym razie wierzytelności ich, o ile do wypłaty przypadają, złożone zostaną do depozytu Sądu Okręgowego w Warszawie i wykreślone będą z wykazu hipotecznego nieruchomości Nr. 1622 A.

Warszawa, dnia 30 stycznia 1919 roku.

Nr. 1402.

Dnia 23 Stycznia 1919 roku zgubiono paszport i pozwolenie na broń, wydane na imię Jana Wanke. Prosi się znaleźć o zwrot takowych. 400

KWIT TYMCZASOWY warszawskiego Tow. Wzajemnego Kredytu z dn. 21 Stycznia 1919 r. za Nr. 42 na Rs. 1922.80 na imię Dr. Franciszka Gulińskiego wydany, zaginął. Znajdujący uprasza się o złożenie zagubionego kwitu do biura Towarzystwa. Plac Wawelski 7. Nadmieniam się prztem, że wraz z niełożeniem zagubionego kwitu do dn. 4/III 1919 r. kwit ten będzie unieważniony. 405

Niniejszym unieważnia się skradzione dn. 10 stycznia r. b. na stacji Hołoby: książka oszczędności kasy polowej 50 Armeński. korpusu Nr. 132, wydana na imię Władysława Proniewicza, oraz kopia metryki zaświadczenia rejentalnego tegoż Władysława Proniewicza. 399

Zaginęła

koncesja Nr. 1b 4628, wydana przez b. władzę okupacyjną na prowadzenie kantoru wymiany przy ul. Zabiej Nr. 9 na imię Wolfa Blassa. Zastrzeżenia zrobione. 402